

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met zaaknummer 195.2003 van:

[],
wonende te [],
klaagster,
gemachtigde mr. [],

tegen:

[],
toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief van 2 juli 2003 heeft de gemachtigde van klagster een klacht ingediend tegen beklagde, hierna de gerechtsdeurwaarder.

Bij aangehechte brief van 1 augustus 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter zitting van 15 maart 2004 alwaar klagster, haar gemachtigde en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 26 april 2005.

1. De feiten

1.1 Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Klagster heeft een partner (verder: de partner) met wie zij niet is gehuwd en met wie zij geen geregistreerd partnerschap heeft.
- b) Bij vonnis van de kantonrechter te [] d.d. 15 maart 2001 zijn aan de partner op diens vordering zekere bedragen toegewezen ten laste van de ex-werkgever van de partner (verder: de ex-werkgever). De uitspraak is bij voorraad uitvoerbaar verklaard en tenuitvoergelegd.

- c) Tegen deze uitspraak is door de ex-werkgever hoger beroep ingesteld. Bij vonnis van de rechtbank te [] d.d. 11 september 2002 is het vonnis van de kantonrechter gedeeltelijk vernietigd, in die zin dat bepaalde onderdelen van de vordering van de partner alsnog werden afgewezen. Per saldo betekende dit dat de ex-partner door de tenuitvoerlegging van het vonnis van de kantonrechter teveel had ontvangen.
- d) Op 19 juni 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder namens de ex-werkgever, "uit kracht van" de twee hiervoor genoemde vonnissen executoriaal derdenbeslag gelegd onder de werkgever van klaagster, tevens de bank van klaagster. Daarbij is de beslagvrije voet door de gerechtsdeurwaarder op nihil gesteld. In het exploit staat vermeld dat executoriaal beslag is gelegd op "alle gelden, geldswaren en/of goederen, die de derde-gearresteerde schuldig is en/of zal worden aan en/of onder berusting heeft en/of zal verkrijgen van []...meer speciaal, doch niet uitsluitend Salaris, vakantiegeld en overige emolumenten...".
- e) Door voormeld beslag zijn ook de bankrekeningen die klaagster bij de bank had lopen getroffen.
- f) Op 23 juni 2003 heeft de gemachtigde van klaagster aan de gerechtsdeurwaarder een brief gezonden waarin zij heeft aangegeven van mening te zijn dat het beslag ten onrechte was gelegd en per ommegaande diende te worden opgeheven.
- g) Op 24 juni 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder opdracht gegeven tot opheffing van het beslag.

2. De klacht

2.1 Klaagster stelt dat de gerechtsdeurwaarder ten onrechte beslag heeft gelegd onder haar werkgever en op haar bankrekening, omdat er tussen haar en haar partner geen sprake was van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap.

2.2 Ook verwijt klaagster de gerechtsdeurwaarder dat uit de executoriale titels niet is op te maken welke bedragen voldaan dienden te worden en dat de titel geen grondslag bood voor het bedrag waarvoor bevel tot betaling werd gedaan. Daarnaast verwijt klaagster de gerechtsdeurwaarder de beslagvrije voet op nihil te hebben gesteld.

2.3 Als laatste klaagt klaagster erover dat er zowel beslag is gelegd op haar bankrekening als op haar salaris hetgeen als vexatoir dient te worden beschouwd.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klachten gemotiveerd bestreden. Voor zover nodig wordt op dit verweer hierna ingegaan.

4. Beoordeling van de klacht.

4.1 Ten aanzien van de eerste klacht heeft de gerechtsdeurwaarder samengevat aangevoerd het dossier eerst na een schrijven van de gemachtigde van klaagster te hebben bekeken. Na bestudering van de stukken is haar toen gebleken dat één van de medewerkers ten onrechte de mening was toegedaan dat het bedoelde beslag kon worden gelegd. Hierop heeft zij onmiddellijk opdracht gegeven het beslag op te heffen.

4.2 Bij de beoordeling van deze klacht geldt als uitgangspunt dat de gerechtsdeurwaarder een eigen verantwoordelijkheid draagt bij het doen van ambtshandelingen ook indien hij of zij de feitelijke voorbereiding daarvan grotendeels overlaat aan anderen. Het leggen van executoriale beslagen behoort bovendien tot de kerntaken van een gerechtsdeurwaarder en een beslaglegging heeft voor de beslagene over het algemeen ernstige gevolgen.

Naar het oordeel van de Kamer volgt hieruit dat van een gerechtsdeurwaarder moet worden gevergd dat deze in een geval als het onderhavige tenminste globaal controle uitoefent op het dossier. Bij een dergelijke globale controle had de gerechtsdeurwaarder in dit geval redelijkerwijs direct moeten opvallen dat klaagster geen partij was in het geding en er ook overigens geen enkele grond was om aan te nemen dat klaagster ter zake van die vonnissen kon worden aangesproken. In het onderhavige geval heeft de gerechtsdeurwaarder het dossier eerst onder ogen gekregen na klachten van klaagster en haar gemachtigde. Haar treft daarom het verwijt dat het beslag ten onrechte is gelegd. De Kamer acht deze klacht dan ook gegrond.

4.3 Ten aanzien van de tweede klacht heeft de gerechtsdeurwaarder naar voren gebracht dat klaagster zich daarmee dient te wenden tot de rechter die het vonnis heeft gewezen. Ten aanzien van de beslagvrije voet heeft de gerechtsdeurwaarder erkend deze ten onrechte op nihil te hebben gesteld.

4.4 Ook hierin kan de Kamer de gerechtsdeurwaarder niet volgen. Weliswaar rust op de gerechtsdeurwaarder een ministerieplicht, maar deze heeft wel een eigen verantwoordelijkheid voor de inachtneming van de wettelijke vereisten waaraan een exploit dient te voldoen. Uit dien hoofde dient de gerechtsdeurwaarder controle uit te oefenen op de (juistheid van de) gegevens welke in het exploit dienen te worden vermeld. Waar de ambtshandelingen betreffen het doen van het in artikel 439 lid 2 Rv. ter inleiding van de executie voorgeschreven bevel tot betaling en het leggen van executoriaal beslag heeft de gerechtsdeurwaarder een eigen verantwoordelijkheid in die zin dat marginaal dient te worden getoetst of de veroordeling grond biedt voor dat bevel.

Bij die toetsing had de gerechtsdeurwaarder moeten blijken dat de uitspraak van de rechtbank weliswaar meebracht dat de ex-werkgever per saldo aanspraak had op terugbetaling van hetgeen hij te veel aan de ex-partner had betaald, maar dat die uitspraak geen veroordeling bevatte tot terugbetaling van dat teveel betaalde en een vordering tot terugbetaling in de appèlprocedure door de ex-werkgever kennelijk ook niet was ingesteld. Redelijkerwijs kon de gerechtsdeurwaarder daarom niet menen dat het vonnis van de kantonrechter en/of dat van de rechtbank enige grond boden voor tenuitvoerlegging jegens de partner. Ook om die reden is het beslag ten onrechte gelegd.

De gerechtsdeurwaarder heeft erkend de beslagvrije voet ten onrechte op nihil te hebben gesteld zodat beide onderdelen van de klacht terecht zijn voorgesteld.

4.5 Ten aanzien van de laatste klacht heeft de gerechtsdeurwaarder aangevoerd dat haar nadien is gebleken dat de bank ten onrechte het gelegde beslag tevens heeft beschouwd als beslag op de banktegoeden van klaagster. Zij heeft toen onverplicht ook maatregelen getroffen om dit beslag op te heffen.

4.6 De Kamer is van oordeel dat indien de gerechtsdeurwaarder controle op het exploit zou hebben uitgevoerd het haar zou zijn opgevallen dat de wijze waarop in het exploit is opgenomen waarop beslag werd gelegd, zoals hiervoor onder 1 a van de feiten weergegeven, bij de bank heel goed de indruk kon wekken dat hiermee tevens beslag werd gelegd op de bankrekeningen van klaagster. Dit valt de gerechtsdeurwaarder aan te rekenen zodat ook deze klacht door de Kamer gegrond wordt geacht.

5. De Kamer is van oordeel dat de gerechtsdeurwaarder door te handelen als hiervoor vermeld niet de zorgvuldigheid in acht heeft genomen die van een goed handelend gerechtsdeurwaarder mag worden verwacht. De klachten dienen derhalve gegrond te worden verklaard. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt, waarbij alle omstandigheden in aanmerking genomen na te melden maatregel de Kamer passend voorkomt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klachten gegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

Aldus gegeven door mr. S.G Ellerbroek, voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en N.J.M. Tjhuis, (plaatsvervangend) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 26 april 2005 in tegenwoordigheid van de secretaris.